

TIL EBBE og TIL LYKKE !

Lærereksamen KDAS 71, flippede rundt i Moskva et halvt års tid, pengemangel, fik et tip om lærermangel i Herstedernes Kommune, møde med forvaltning og Bo 11.1.72., startede på job 12.1. Mit ene liniefag, småbørns/speciellinie, var yderst brugbart, idet en 1. klasse og en nystartet 4. læseklasse havde haft vikar(er) siden skolestart i august. Jeg var fuld af optimisme.

Bo og Hanne havde besøgt en åben-plan-skole i Norge for at studere, hvordan undervisningen foregik. Sådan foregik den ikke i den senere afd. B: 3 børnehaveklasser (+ 3 om eftermiddagen) og 6 1. klasser delte kæmperummet (jeg mener de 4 2. klasser var i pavillonon). Lærerne havde barrikaderet sig mellem stålreoler med masser af bøger og forskellige materialer i, så man kunne næsten ikke se ind til hinanden, men reolerne fjernede IKKE støjen. Det var fuldstændig umuligt at lave en bare nogenlunde normal undervisning - det var jo sådan set heller ikke meningen - der var bare ikke lagt nogle konkrete planer.

På den anden side af broen Pavillonerne med lærerværelse og bla. 2 4. specialklasser med ca. 10 drenge og 1 pige i hver. De sloges konstant indbyrdes i klassen, og i frikvartererne var de i konstant kamp med naboklassen. Megen "lærdom" blev det ikke til, men vi snakkede, legede, byggede huler i klassen, tog på udflugter, lejrskole med naboklassen. Der skulle hele tiden meget konkrete ting til. Bare helst ikke bøger! På lærerværelset var der rart at komme, kollegerne var utrolig søde og hjælpsomme - det var bare ikke så tit, for vi havde mange gårdvagter, fordi vi var så få lærere (uf), og når man havde timer på den anden side, kunne man ikke nå over. Der var ikke megen hjælp at hente hos viceren, han havde ikke plads til at holde styr på tingene, jeg kunne ikke midt i et skoleår forlange dit og dat, , jeg havde nogle visioner, men de kunne ikke udmøntes i materialer. Altså på bar bund! Jeg mener alm. ting som karton, farver forsk. slags papir, lim, kæmpe stykker papir til plancher osv.. Der var de indkøbte læsebøger - SLUT.

Foraldresamarbejde var en by på månen: nogle kolleger rådede mig til at tage på hjemmebesøg, det gjorde jeg så igennem det meste af foråret, ca. 30 hjem, det var godt, jeg lærte meget om det enkelte barns baggrund, og jeg fik fortalt, hvem jeg var. Og jeg var dødnervøs, hver gang jeg ringede på en dørklokke. Men det gav pote i forhold til, hvad vi lavede i undervisningen.

Og jeg havde tid til ~~til~~ det: var lige blevet skilt og boede til leje i et havehus med min kat i Hellerup, smadderheldt og uden mulighed for at forberede til timerne, slt det jeg gerne ville. Blev på skolen om eftermiddagen, forberedte, indtalte bånd, , besøgte familier. Møder var der masser af. Dog: jeg havde det fint med at arbejde for noget, jeg troede på.

Sidst på foråret var hele skolen af sted på et weekendophold for at klarlægge pedagogikken for neste skoleår. De kommende 2. klasse lærere fik hele venstre side af kamperummet, vi ville lave undervisning i moduler, således at klasselæreren hver morgen startede med en basis $\frac{1}{2}$ time, derefter var der to valgmoduler á $1\frac{1}{2}$ time med spisefrikvarter midt i. Ungerne valgte fag for en uge ad gangen og skulle i løbet af en måned alle fag igennem. Det gav stor ro i mange timer, vi havde placeret musik og formning et andet sted. Det fungerede^{de} godt, og de fleste forældre var tilfredse. Der var et fint samarbejde lærerne imellem.

Året efter var 1. etape af afd. A færdig, og vi blev splittet op i 3 afdelinger. Jeg kom til A med min og en anden 2. klasse slået sammen til 1 3. klasse. Nu skulle skolen ikke længere være 6 sporet. Der var "huller" i dobbeltdørsstørrelse ud til gangen og ind til naboen. Senere kom der døre i.

Håber, du kan bruge noget af det?

Mange hilsener fra

Lisecl

Aarsø 29.10.97,